

lerter, der oprindeligt er godkendt før den 1. maj 1977?»

Begrundelse

Ved justitsministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 445 i folketingsåret 1991-92 (Justitsministeriets j.nr. 92-2211-181) fra daværende medlem af Folketinget Kirsten Madsen (FP) oplyste justitsministeren blandt andet: »Der fremstilles imidlertid uoriginale cylindre til Puchknallerter, og Justitsministeriet vil derfor meddele Puchimportøren tilladelse til som indehaver af den gamle TUM-godkendelse at forsyne de uoriginale cylindre med godkendelsesnummer, såfremt de teknisk svarer til den oprindelig godkendte«.

Svar (8/8 96)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Jeg kan oplyse, at Justitsministeriet den 25. februar 1992 meddelte Puchimportøren i Danmark (som indehaver af den gamle TUM-godkendelse nr. 110 og 156) skriftlig tilladelse til at forsyne de uoriginale cylindre med godkendelsesnummer, såfremt de teknisk svarer til den oprindelig godkendte.

Tilladelsen blev meddelt til Everton A/S, Tarupvej 63-65, 5210 Odense NV, tlf. 66 16 44 11.

Siden er Egedesø A/S med ovenstående uændrede adresse og telefonnummer blevet Puchimportør i Danmark og er derfor nu indehaver af den nævnte tilladelse.

Spm. nr. S 3134

Til boligministeren (23/7 96) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren kommentere artiklerne i Ekstra Bladet den 19. juli 1996 side 2 (lederartikel) og side 5 om forholdene i boligselskabet KAB?«

Svar (30/7 96)

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Hovedbudskabet i artiklerne, som er skrevet på baggrund af den endelige rapport af 25. juni 1996 fra KAB-arbejdsgruppen, er, at Københavns Kommune bl.a. på grundlag af det fremkomne omkring rentetilskrivning ønskede en undersøgelse af KAB i stil med Lejerboundersøgelsen, at kommunen ønskede et samarbejde med Boligministeriet herom, og at Boligministeriet herefter gik ind og »lagde låg« på sagen, således at undersøgelsen ikke kom til at vedrøre de egentligt kritisable forhold i KAB.

Jeg vil hertil indledningsvis bemærke, at det ikke er rigtigt, at Boligministeriet har ønsket på nogen måde at bremse undersøgelser af eventuelt kritisable forhold i KAB. Tværtimod finder jeg, at det kommissorium for KAB-arbejdsgruppen, som er udarbejdet i samarbejde mellem ministeriet og Københavns Kommune, har muliggjort en meget grundig gennemgang af hele KAB-komplekset, jf. her opstillingen på side 5 i rapporten af forhold, der skulle belyses, samt det omfangsrige materiale, som er indgået i undersøgelsen, jf. side 6-7 i rapporten.

Jeg vil samtidig gerne slå fast, at der efter Boligministeriets opfattelse ikke har foreligget oplysninger, som kunne indikere så væsentlige problemer i KAB, at det kunne berettige en første reaktion i lighed med Lejerboundersøgelsen, jf. herunder også de økonomiske omkostninger, som en sådan reaktion ville medføre.

Hovedproblemet i KAB-sagen var efter Boligministeriets opfattelse således hovedsagelig, at KAB-kompleksets komplicerede opbygning vanskeliggjorde Københavns Kommunes muligheder for at føre et betryggende tilsyn. Som det fremgår af kommissoriet, er det da også undersøgelsens hovedformål »i fællesskab at skabe et klart grundlag for Københavns Kommunes tilsyn med KAB's virksomhed«.

Det har i forlængelse heraf under hele undersøgelsen ligget klart, at arbejdsgruppen kunne tage ethvert muligt kritisabelt forhold, som man måtte blive opmærksom på ved gennemgangen og klarlægningen af komplekset, op til nærmere undersøgelse. Som det fremgår af rapportens afsnit 2, side 6, har man ikke fundet anledning til dette.

Jeg vil i øvrigt her gerne slå fast, at det endelige kommissorium og herunder afgrænsningen af problemstillingen er udarbejdet i fuld enighed mellem ministeriet og Københavns Kom-